

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1325/2024
05.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радослава Тадића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву К бр. 103/23 од 18.07.2024. године и Кв. бр. 279/24 од 19.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радослава Тадића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Ваљеву К бр. 103/23 од 18.07.2024. године и Кв. бр. 279/24 од 19.08.2024. године и предмет **ВРАЋА** Основном суду у Ваљеву на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву К бр. 103/23 од 18.07.2024. године обавезан је окривљени АА да пуномоћнику приватног тужиоца ББ – адвокату Николи Мирковићу на име трошкова поступка приватног тужиоца у предмету Основног суда у Ваљеву К бр. 103/23 исплати износ од 198.000,00 динара у року од 2 месеца од дана правноснажности решења, под претњом извршења.

Решењем Основног суда у Ваљеву Кв. бр. 279/24 од 19.08.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Ваљеву К бр. 103/23 од 18.07.2024. године.

Против наведених правноснажних решења о трошковима поступка захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Радослав Тадић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијана решења преиначи и захтев пуномоћника приватног тужиоца за накнаду трошкова кривичног поступка одбије, а приватног тужиоца обавезе да окривљеном плати трошкове на име састава жалбе против првостепеног решења у износу од 27.000,00 динара и на име захтева износ од 54.000,00 динара или да иста укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Врховни суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Основано се наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из списка предмета произлази да је окривљени АА правноснажном пресудом Основног суда у Ваљеу К бр. 103/23 од 08.04.2024. године оглашен кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, да му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда плати паушал у износу од 10.000,00 динара, као и трошкове поступка у износу од 11.471,00 динара, у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, а под претњом принудног извршења. Наведена пресуда је постала правноснажна дана 26.06.2024. године доношењем пресуде Вишег суда у Ваљеу Кж1 бр. 97/24, којом је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Ваљеу К бр. 103/23 од 08.04.2024. године потврђена.

Одлучујући о захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка пуномоћника приватног тужиоца - адвоката Николе Мирковића, Основни суд у Ваљеу је побијаним првостепеним решењем К бр. 103/23 од 18.07.2024. године усвојио наведени захтев и обавезао окривљеног да плати трошкове кривичног поступка у укупном износу од 198.000,00 динара у року од 2 месеца од дана правноснажности решења под претњом извршења. Решењем Основног суда у Ваљеу Кв бр. 279/24 од 19.08.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења.

Чланом 262. став 1. ЗКП прописано је да ће суд у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди, одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана прописано да ако недостају подаци о висини трошкова посебно решења о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац, када се ти подаци прибаве.

По налажењу Врховног суда, из наведених законских одредби произлази да свака пресуда или решење које одговара пресуди мора да садржи одлуку о томе ко ће сносити трошкове кривичног поступка и колико они износе, а да само изузетно, одлука о висини трошкова, али не и о томе ко трошкове сноси, може бити садржана у посебном решењу.

Како је окривљени цитираном правноснажном осуђујућом пресудом Основног суда у Ваљеву обавезан само да плати суду паушал и део трошкова кривичног поступка и то у износу од 11.471,00 динар на име обављеног вештачења извршеног од стране др Владимира Обрадовића, то суд није могао да обавезе окривљеног посебним решењем да сноси трошкове кривичног поступка, када о обавези ко сноси трошкове није одлучено у пресуди. Суд је посебним решењем, сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП могао да одлучи само о висини трошкова поступка, о чијој обавези накнаде је већ одлучено правноснажном пресудом.

Следствено изнетом, имајући у виду да окривљени правноснажном пресудом није обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, осим дела трошкова на име обављеног вештачења и судског паушала, то је по оцени овога суда, нижестепени суд, тиме што је окривљеног обавезао да побијаним правноснажним решењима плати трошкове који се односе на награду пуномоћника приватног тужиоца - адвоката Николе Мирковића на штету окривљеног, учинио повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2. ЗКП.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побијана правноснажна решења и списе предмета вратио Основном суду у Ваљеву на поновно одлучивање да би се у складу са примедбама изнетим у овој пресуди донела правилна, јасна и на закону заснована одлука.

Из наведених разлога Врховни суд је, на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић